

Валери Иванов

Новите трупове

Свършено е да свършиш!
Един изстрел пушечен.
Стъпкваш сълза на поет самодоволно в нозете си.
И в шемет,
пропътувал всички ширини,
пространства
и измерения,
кръстосал рапира, като Сервантес, с вятъра –
се завръщаш –
авантюрист,
фалирал бедняк.
И като почтен глупак
ще си тръгнеш –
боговъзпрян,
дрогиран до срам
или мъртвопиян –
от утробата майчина,
за да прогледнеш в очите башини
и да съзреш отново себе си.
Страшно бият на заран тъпани.
Кръв от рани капе в душите тъпи.
Надменно прасета колят палави гангстери.
Вият на село дъртите псета.
И гордите твари се схлупват.
Внесете новите трупове!

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11063>]